

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of Speech สำหรับ
นักเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยบทเรียนโปรแกรมและจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม*

ไพรินทร์ ชมภูภูมิ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรม เรื่อง Part of speech สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนโปรแกรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 และนักชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 100 คนได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทเรียนโปรแกรมเรื่อง Part of speech แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. บทเรียนโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 87.00/84.47
2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้บทเรียน โปรแกรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมายเหตุ : คำสำคัญ ได้แก่ (1) บทเรียน โปรแกรม (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

* นักศึกษาปริญญาโท สาขานวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ABSTRACT

TITLE : A Comparison of Learning Achievement in English on Part of Speech of Mathayomsuksa II Students Saraburiwittayakhom School Learning Through Program Instruction and Traditional Teaching Methods.

AUTHOR : Miss Phairin Chomphuphum

DATE : 2018

The objective of the research were 1) to construct and measure the efficiency of using the $E1 / E2 = 80/80$ standard of program instruction in English to Mattayomsuksa 2 2) to compare the academic achievement of Mattayomsuksa 2 student in Part of speech by learning through Program Instruction and Traditional Teaching Methods. The research samples were selected by Simple random sampling totaling 100 students in mattayomsuksa 2 Saraburiwittayakhom School in academic year 2018. The instrument used in this research were descriptive statistics, the data were analyzed in terms of frequency, percentage, mean and standard deviation. For testing purposes, the techniques of t-test

The following results were found:

1. The Program Instruction in English entitled Part of speech for Mattayomsuksa 2 students had an efficiency of 87.00/84.47 which was met the established requirements.

2. The students' achievement of Mattayomsuksa 2 students in Part of speech by learning through Program Instruction and Traditional Teaching Methods were different at the 0.05 significantly level.

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่าง ๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ซึ่งปัจจุบันคนจำนวนมากที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลเพื่อการสื่อสาร ดังนั้น จึงมีความสำคัญอย่างมากที่จะช่วยคนไทยให้ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสื่อสารได้ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาหาความรู้ และเพื่อประกอบอาชีพ รวมถึงการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมในเวทีโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548:แผนยุทธศาสตร์)

ภาษาอังกฤษที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) อย่างไรก็ตาม จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนส่วนมากยังมีปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษในที่ชุมชนสาเหตุมาจากผู้เรียนขาดความมั่นใจในตนเอง สืบเนื่องมาจากมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีจำนวนคำศัพท์น้อย ขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง การขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และการให้เหตุผลสนับสนุนความคิด นอกจากนี้การวิจัยพบว่าการเรียนที่มีการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ต่อเนื่องและสม่ำเสมอภายใต้การให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคลช่วยให้มีความมั่นใจและพัฒนาความสามารถทางการพูด นงสมร พงษ์พานิช (2551:บทคัดย่อ)

จากการสังเกตการเรียนของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ รู้คำศัพท์น้อย และมีความรู้ด้านไวยากรณ์ไม่เพียงพอ ส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้ร้อยละ 66.67 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เมื่อเทียบกับเกณฑ์ของโรงเรียน คือ ร้อยละ 70 (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม, 2560, 15) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษแบบต่าง ๆ ที่สามารถใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษได้นั้น ผู้วิจัยพบว่า วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมและสามารถนำมาแก้ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสม ได้คือ การเรียนรู้โดยใช้บทเรียน โปรแกรม เพราะเป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน มี

การเรียนรู้ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากและมีการประเมินผลที่รวดเร็ว เพื่อผู้เรียนทราบถึงความสามารถของตนเองและพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียน โปรแกรม เรื่อง Part of speech สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน โปรแกรม กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียน โปรแกรม เรื่อง Part of speech มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน โปรแกรมสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี เขต 4 จำนวน 13 ห้อง ห้องละ 50 คน รวมทั้งหมด 650 คน

ขอบเขตตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 2 วิธี
 - 1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียน โปรแกรม
 - 1.2 การจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ในหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1.1.1 Nouns
- 1.1.2 Pronouns
- 1.1.3 Verbs

ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาจำนวน 10 คาบ สัปดาห์ละ 3 คาบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนโปรแกรม หมายถึง บทเรียนโปรแกรม เรื่อง Part of speech รายวิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม ประกอบด้วย เรื่อง Noun, Pronoun, Verb โดยเนื้อหาถูกแบ่งออกเป็นหน่วยย่อย เพื่อให้ง่ายแก่การเรียนรู้ และผู้เรียนสามารถตอบสนองต่อสิ่งที่เรียน ตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเองได้ (Immediate Feedback) ว่าผิดหรือถูก ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้มากน้อยตามความสามารถ และสามารถตรวจสอบผลการเรียนรู้ของได้ด้วยตนเอง

2. การเรียนแบบปกติ หมายถึง การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม ประกอบด้วย เรื่อง Noun, Pronoun, Verb โดยครูเน้นการอธิบายเนื้อหาโดยการบรรยาย

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเรื่อง Part of speech ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม และวิธีการเรียนแบบปกติ

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 22101 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม

5. ประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรม หมายถึง บทเรียนโปรแกรม เรื่อง Part of speech สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีความหมาย ดังนี้

80 ตัวแรก (E1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการเป็นการประเมินพฤติกรรมนักเรียนอย่างต่อเนื่อง (Transition Behavior) คือ การเก็บคะแนนจากการทำแบบฝึกหัด หรือปฏิบัติกิจกรรมจากบทเรียนโปรแกรมทุกกิจกรรม รวมกันแล้วเทียบ 100

80 ตัวหลัง (E2) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพ์เป็นการประเมินพฤติกรรมนักเรียนขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ การนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ของนักเรียนทุกคนมารวมกันแล้วเทียบ 100

การทบทวนวรรณกรรม

สาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 รหัส อ 22101 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ความหมายของบทเรียนโปรแกรม

ทิสนา แจมณี (2552: 101-104) กล่าวว่า บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction) กระบวนการที่ผู้สอนใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนศึกษาจากบทเรียนสำเร็จรูปด้วยตนเอง

เป็รื่อง กุมุท (2519:1) กล่าวว่าบทเรียนโปรแกรมหมายถึง เครื่องมือทางการศึกษา สามารถทำให้นักเรียนคนหนึ่งรับรู้สิ่งทีจัดไว้ตามลำดับขั้นตอนตามที่ผู้จัดทำเชื่อว่า จะทำให้นักเรียนไปถึงจุดความสามารถที่ตนเองต้องการได้

บุญชม ศรีสะอาด (2541: 76-77) กล่าวว่า บทเรียน โปรแกรม คือ สื่อการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองระยะเวลาขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหลายๆกรอบ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วม คือ การเขียนคำตอบ ซึ่งอาจเป็นในรูปของการเติมคำ เลือกตอบ ฯลฯ

อรนุช ลิมตศิริ (2556: 151) กล่าวว่าบทเรียนโปรแกรม หรือบทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) เป็นนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง จัดเป็นสื่อที่มุ่งให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง จะช้าหรือเร็วตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยแบ่งเนื้อหาเป็นหลายๆกรอบ (Frame) แต่ละกรอบมีเนื้อหาเรียบเรียงไว้ มุ่งให้เกิดการเรียนรู้ตามลำดับ โดยที่นักเรียนจะต้องตอบสนองด้วยการเขียนคำตอบ ซึ่งอาจอยู่ในรูปเติมคำในช่องว่าง หรือเลือกคำตอบ เป็นต้น และมีส่วนที่เฉลยคำตอบที่ถูก ข้างหน้าของกรอบนั้น หรือกรอบถัดไป หรืออยู่ที่ส่วนอื่นของบทเรียนก็ได้ บทเรียน โปรแกรมที่สมบูรณ์จะมีแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าของการเรียน โดยทำ

การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แล้วพิจารณาว่าผู้เรียนแต่ละคนมีคะแนนมากกว่าก่อนเรียนมากน้อยเพียงใด

อำนาจ เดชชัยศรี (2542: 34) กล่าวว่า บทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Text) หมายถึง ลำดับประสบการณ์ที่วางไว้สำหรับผู้เรียนไปสู่ความสามารถโดยอาศัยหลักความสัมพันธ์ของสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพ

ลักษณะของบทเรียนโปรแกรม

กรองกาญจน์ อรุณรัตน์ (2536:3-4) กล่าวว่า Programmed Instruction มีคุณลักษณะ ที่เป็นสื่อที่พร้อมจะใช้ในการเรียนรู้ และสามารถนำ Programmed Instruction ไปใช้ซ้ำแล้วซ้ำอีกได้

อรนุช ลิมตศิริ (2556:154) กล่าวว่าบทเรียนโปรแกรมมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. มีการกำหนดจุดประสงค์ที่ชัดเจน สามารถวัดได้และสังเกตได้ เรียกว่า จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. เนื้อหาวิชาจะแบ่งเป็นหน่วยย่อย จัดลำดับเป็นขั้นตอนในรูปของกรอบ (Frame) แต่ละกรอบจะเสนอเนื้อหาเป็นขั้นตอนทีละน้อย และอาจมีความสั้นยาวแตกต่างกันตามความเหมาะสม
3. จัดเรียงลำดับกรอบของบทเรียนอย่างต่อเนื่องจากง่ายไปหายาก และเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน
4. มีการย้ำทวนและให้นักเรียนได้ทดสอบตนเองตลอดเวลา โดยในทุกขั้นตอนของการเรียนจะมีคำถามเพื่อทดสอบนักเรียน และมีคำตอบให้นักเรียนทราบเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับทันที และอาจมีคำอธิบายเพิ่มเติมด้วย
5. นักเรียนมีโอกาสตอบสนอง หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้จากการทำงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในกรอบ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหา และมีทักษะในเรื่องที่เรียน
6. มีการเสริมแรงทุกระยะขั้นตอนที่สำคัญ ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนสนใจและต้องการเรียนต่อ การเสริมแรงอาจอยู่ในรูปของคำชม หรือการที่เรียนเรียนรู้ว่าตนทำได้ถูกต้อง
7. ไม่จำกัดเวลาในการเรียน ผู้เรียนสามารถใช้เวลาเรียนได้ตามความสามารถของตน เด็กที่เรียนอ่อนสามารถได้สำเร็จโดยใช้เวลาเรียนมากกว่าเด็กที่เรียนเก่งได้
8. มีการวัดผลที่แน่นอน มีทั้งทดสอบย่อยในระหว่างเรียน ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อวัดความก้าวหน้าในการเรียนอย่างชัดเจน

เป็รื่อง กุมุท (2527:4) กล่าวถึง คุณลักษณะของ Programmed Instruction ว่ายึดหลักการสำคัญของหลักการสอนที่ดี 4 ประการ คือ

1. ให้ผู้เรียนตอบสนอง (ทำกิจกรรม ตอบคำถาม) อยู่ตลอดเวลา

2. ให้ผู้เรียนทราบผลการตอบสนองหรือทำกิจกรรมทันที
3. มีการเสริมแรงและให้กำลังใจในการเรียน (ชมเชย ให้กำลังใจ)
4. เกิดการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามลำดับตั้งแต่ง่ายไปหายาก

ชนิดของบทเรียนโปรแกรม

สันทัด ภิบาลสุข (2522: 56) แบ่งประเภทของ Programmed Instruction ออกได้ ดังนี้

1. แบ่งตามวิธีการที่จะเสนอผู้เรียน แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ
 - 1.1 Programmed Instruction ที่ใช้กับเครื่องช่วยสอน (Teaching Machine)
 - 1.2 Programmed Instruction ที่อยู่ในรูปของตัวหนังสือ (Programmed Textbook)
2. แบ่งตามประเภทของการตอบสนอง แบ่งได้เป็นสองชนิด คือ
 - 2.1 แบบที่ผู้เรียนสร้างคำตอบเอง (Constructed Response)
 - 2.2 แบบที่มีคำตอบให้เลือก (Multiple Choice)
3. แบ่งตามเทคนิคการเขียนบทเรียนและลักษณะการตอบสนองของผู้เรียน แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ
 - 3.1 Programmed Instruction แบบเส้นตรง (Linear Programmed)
 - 3.2 Programmed Instruction แบบสาขา (Branching Programmed or Intrinsic Programmed)

ความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Knowles (1975, pp. 14-17) กล่าวถึง การเรียนรู้ด้วยตนเองว่ามีความสำคัญ 4 ประการ คือ

- 1.บุคคลที่เรียนรู้ด้วยการริเริ่มของตนเองจะเรียนได้มากกว่า ดีกว่าบุคคลที่เป็นเพียงผู้รับหรือรอให้ผู้สอนถ่ายทอดวิชาความรู้ให้
- 2.การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสอดคล้องกับกระบวนการทางธรรมชาติของจิตวิทยาพัฒนาการ
- 3.มีนวัตกรรมทางการศึกษาเพิ่มขึ้นมาก เช่น มีหลักสูตรใหม่ ห้องเรียนแบบเปิด ศูนย์วิทยบริการ การศึกษาอย่างอิสระ โปรแกรมการเรียน
- 4.ความเปลี่ยนแปลงของโลกหลาย ๆ ด้านอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ในการศึกษา

วิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำเนา เกร็มย์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Tenses ในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.85 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เท่ากับ .20จากการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนโดยไม่ใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และนักเรียน

ส่วนใหญ่ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้นำแนวทางดังกล่าวมาใช้ในการจัดทำชุดกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบถึงการเรียนการสอน โดยบทเรียน โปรแกรม เรื่อง Part of speech ที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนจะได้ปฏิบัติตนได้ถูกต้อง
2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Part of speech ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วบันทึกคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดลองครั้งนี้เป็นคะแนนทดสอบ
3. ดำเนินการสอนโดยใช้บทเรียน โปรแกรม เรื่อง Part of speech ที่สร้างขึ้น ตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง Part of speech จำนวน 10 คาบ
4. เมื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนโดยใช้บทเรียน โปรแกรม เรื่อง Part of speech แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Part of speech

ผลการวิเคราะห์

ตารางที่ 1 ตารางการหาประสิทธิภาพบทเรียน โปรแกรม

คะแนน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
ประสิทธิภาพกระบวนการคะแนนทดสอบระหว่างเรียน(E1)	30	30	26.10	87.00
ประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์(E2)	30	50	42.23	84.47

ตารางที่ 1 พบว่า ผลการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน(E1) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 87.00 และผลการทดสอบหลังเรียน(E2) มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.47 แสดงว่าการพัฒนาบทเรียนโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 87.00/84.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ เรื่อง Part of speech

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig.
กลุ่มทดลอง	50	43.60	2.15	24.40	0.00
กลุ่มควบคุม	50	33.30	2.07		

จากตารางที่ 16 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง Part of speech ระหว่างนักเรียนที่ใช้บทเรียนโปรแกรมและนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติเท่ากับ 43.60 และ 33.30 คะแนน แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test) ได้ t เท่ากับ 24.40 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง Part of speech ระหว่างนักเรียนที่ใช้บทเรียนโปรแกรมสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรม เรื่อง Part of speech วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.00 /84.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรม เรื่อง Part of speech วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.00 /84.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนอย่างน้อยร้อยละ 80 หรือมากกว่า แสดงว่าบทเรียนโปรแกรม เรื่อง Part of speech มีประสิทธิภาพที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกบทเรียนโปรแกรม อย่างน้อยร้อยละ 80 หรือมากกว่า แสดงว่าการเรียนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้

อาจเนื่องมาจากบทเรียนโปรแกรม เรื่อง Part of speech ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยอาศัยจิตวิทยาการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ (Thomdike) พร้อมใช้หลักการเสริมแรง เช่น มีในเล่มบทเรียน โปรแกรมมีสีสันสวยงาม มีรูปภาพประกอบกับเนื้อหา และใช้การเฉลยคำตอบให้ทราบทันที เป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ด้วยนำภาพการ์ตูนมาประกอบ ในแต่ละเล่มของบทเรียน โปรแกรม เมื่อนักเรียนเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม เรื่อง Part of speech จะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระของแต่ละเรื่องได้ง่ายและเร็วขึ้น

เปรี๊ยะ กุมุท (2519:1) กล่าวว่า เครื่องมือทางการศึกษา ซึ่งสามารถทำให้นักเรียนคนหนึ่งรับรู้สิ่งที่จัดไว้ตามลำดับขั้นตอนตามที่ผู้จัดทำเชื่อว่า จะนำให้นักเรียนไปถึงจุดความสามารถที่ตนเองต้องการได้ การจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนด้วยตนเองตามเนื้อหาซึ่งจัดไว้ตามขั้นตอนที่นักเรียนมีโอกาสประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดูจากผลสะท้อนกลับอยู่เสมอ นักเรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจและก้าวไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล

จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้บทเรียนโปรแกรม เรื่อง Part of speech วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมเป็นวิธีที่ใช้หลักการจัดให้ตอบสนองในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ นักเรียนจะสามารถเรียนได้ตามความสามารถ และความสนใจของแต่ละคน และเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับวัยของบุคคลและสถานการณ์ รวมทั้งแบบฝึกทักษะมีกิจกรรมฝึกทักษะที่หลากหลาย เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย นักเรียนสามารถเรียนรู้เข้าใจไปมาจนกว่าจะเข้าใจและสามารถตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้เนื่องจากมีเฉลยคำตอบไว้ในเล่มบทเรียนโปรแกรมด้วย นอกจากนี้การฝึกตามลำดับจากง่ายไปหายาก ยังช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถไปทีละขั้นจนสุดท้ายเกิดทักษะอยู่ในตัวของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล คำชมภู (2550, บทคัดย่อ) ศึกษาการใช้ชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Food and Health สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถในการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรออกแบบบทเรียน โปรแกรม โดยมีแบบฝึกหัดที่หลากหลายและเหมาะสม เพื่อกระตุ้นความสนใจในการใฝ่รู้ใฝ่เรียน และควรคำนึงถึงความแตกต่างด้านความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคล

2. การเรียนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาสาระและนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ได้ โดยต้องคำนึงถึงหลักของการออกแบบบทเรียนโปรแกรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและวัยของผู้เรียนที่ต้องการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

3. จากผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ดังนั้นครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด โดยเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียนและสาระการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและพัฒนาตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการสร้างและพัฒนาบทเรียน โปรแกรม ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักการ และเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบบทเรียนโปรแกรมเพื่อเสริมทักษะให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน เนื้อหาที่เรียน และมาตรฐานตัวชี้วัด ตลอดจน การสร้างสื่อและการใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งการออกแบบการวัดและประเมินผลผู้เรียนให้หลากหลายและครอบคลุมมาตรฐาน ตัวชี้วัด

2. ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในบทเรียน โปรแกรม ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความหลากหลาย ความแตกต่างของนักเรียน(กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน) ความสอดคล้องกับตัวชี้วัด เนื้อหาและบริบทด้านนักเรียนและสภาพแวดล้อมด้วย เพื่อให้ได้กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างแท้จริง

3. ควรมีการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบทเรียน โปรแกรม ในแต่ละเล่มที่ใช้ผ่านมานำประเด็นปัญหาที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

4. ในการตรวจเล่มบทเรียน โปรแกรมในแต่ละครั้ง ครูผู้วิจัยนั้นควรที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม และควรตรวจทันที เพราะจะได้ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนได้ทันที เพื่อนำข้อผิดพลาดไปแก้ไขงานแล้วนำกลับมาส่งใหม่ หรือเพื่อนำข้อบกพร่องไปเป็นข้อคิดในการพัฒนาชิ้นงาน/ผลงานของตนเองในงานชิ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
 กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.(2536).เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.กรุงเทพฯ:ศูนย์ส่งเสริม
 วิชาการ
- อรนุช ลิมตศิริ.(2553).นวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- กานดา พูนลาภทวี.(2530).สถิติเพื่อการวิจัย.กรุงเทพฯ:ฟิลิกส์เซ็นเตอร์.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์.(2548).การใช้ SPSS เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล.ภาควิชาการประเมิผล
 และวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
- นางพรสิรินทร์ หาเรือนทรงและนายเพชร วังมี.(2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- สิริวรรณ บุญมี. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง กาล (Tenses) สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.ปริญญาานิพนธ์
 การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- เพ็ญศรีสร้อยเพชร. (2542). ชุดการเรียนรู้การสอน. นครปฐม : สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- ฟาฏินา วงศ์เลขา. (2553). “พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก”เคลินิวส์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). การวัดและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.วนิดา เดชตานนท์ (2539, หน้า 9)
- โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม (2560). รายงานการจัดการศึกษาประจำปีพุทธศักราช 2560. สระบุรี
- สมนึก ภัททิยชนี. (2546). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. กอพลินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์และคณะ. (2554). วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของ
 เยาวชน. กรุงเทพฯ : 9199 เทคนิคพรินต์ติ้งนิทาน.
- สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. (2557). ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. = Educational research
 methodology. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ลำลี รักสุทธิ. (2553). คู่มือการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและแผนฯ ประกอบสื่อ นวัตกรรม.
 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.